

R. 45. 7621

6 vol.

SETMANARI DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS
Dedicat ab preferencia al desarrollo de la vida teatral de Catalunya

Sortirà los Dissaptes

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
En Barcelona. Ptas. 700 trimestre.
Fora ciutat... » 1'50 »
Extranjer y Ultramar... » 10'00 any.

Director, DON JOAN BRÚ SANCLEMENT

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
Carrer de la Unió, 2, botiga

PREUS DE CADA NÚMERO:
Número corrent... 0'10 Ptas.
» atrassats... 0'15 »
» » pera los
no suscrits... 0'20 »

SALUTACIÓ

Lo Teatro Regional, saluda afectuosament á tots sos companys de periodisme, desitjant vegin en aquesta nova publicació la continuïtat dels ideals plantejats per la Redacció en altre periódich consemblant y en quinas columnas no 'ns ha sigut dable continuar treballant, donada nostra enteresa de caràcter.

PRESENTACIÓ

Completament lliures, soldats de nostre sou; ab lo cap dret y la visera alsada nos presentém en la palestra de las lletras, buscant guanyar un lloch honrós hont nostras opinions com á catalanistas y nostra passió per l' art dramátich, per lo teatro y las bellas arts en sas múltiples formas destáquin vius y vigorosos, tant com sía capàs l' esfors de nostra voluntat de ferho sobressurtir.

—¿Quins son los nostres propòsits?

Casi estem deslliurats de posarlos novament en manifest, porque si be 's mira, Lo TEATRO REGIONAL naix vigorós, mes que un nou sér, es

la transformació d' altre que mercés als desvetllaments dels actuals redactors d' aquest, havia cobrat vida.

En las planas de *Lo Teatro Catalá*, nos donárem á coneixer com á catalanistas y com á entusiastas admiradors y propagadors del teatro indígena de Catalunya, y en las de Lo TEATRO REGIONAL continuarem la tasca comensada de dos anys ensá, sense preocuparnos ni ocuparnos gens ni mica dels que puguin venir al detrás nostre.

Pero deixant de banda pera no parlarne ja mes á *Lo Teatro Catalá*, puig la meditació de la despedida que várem publicar en lo n.º 63 de dit periódich es prou expressiva, entrém á parlar de lo nostre y de lo que al públich en general interessa.

Lo TEATRO REGIONAL, veurá la llum pública tots los dissaptes.

Cada número se compondrá ordinariament de 8 grans páginas de abundant y variada lectura, quina distribució será la següent:

Secció de fondo, confiada á la ploma de nostre director Sr. Brú y Sanclement y tractará normalment d' assumptos de interés pera tots los aymadors del moviment polítich catalanista y de qüestions literarias derivadas de tal moviment. Seguirá la *Secció de Teatro Catalá* y en ella donarem detallat compte de tots los estrenos d' obras catalanas de que tinguem noticia, sía en la capital, sía fora d' ella, desde lo monólech al poema dramátich, inspirantnos, al fer opinió critica, en lo mes estricte criteri de justicia, segons

nostre leal saber y entèndrer y apreciant pera ajudar á formar judici, las circunstancias totas, que concorren en lo estreno d' una producció teatral.

Una revista de tots los teatros y llocs d' espectacles públichs, ressenyant la vida, lo moviment artístich que en aquest concepte ofereix de continuo Barcelona, será altra de las seccions obertas en lo nou setmanari; així com igualment tindrem la *Secció de teatro castellá*, y teatro *extranger* pera parlar encara que no mes sia sumariament, del estreno d' obras fora de Catalunya, tant si lo estreno se verifica en Madrid, com si te lloch en París, Berlín, Lóndres, Milán, ó qualsevol altra ciutat europea. Nostre company Sr. Moliné, ha prés aquesta secció de *Revista* al seu càrrech.

Altre de nostres companys de Redacció, lo Sr. D. J. Ximeno, ben conegut de tot lo jovent aficionat al teatro, omplirá lo important servey de ressenyar las funcions fetas en las Societats Recreativas, secció que ab tant de aplauso va fundar y dirigia ell en *Lo Teatro Catalá*.

Nostre constant colaborador Sr. Armando de la Florida, junt ab altra persona també competent, ompliran l' espay que pera las qüestions musicals marquém en lo periódich y la persona designada pera las críticas de pintura, escultura y demás de aquest ram de las bellas arts, no duptém que molt abiat rebrá de nostres llegidors aquell carinyós respecte á que la sincera imparcialitat se fá acreedora.

Contém además ab l' apoyo de autors de reconegut mérit, que honrarán varias vegadas las columnas de LO TEATRO REGIONAL ab sas reputadas firmas, pero no insistím avuy respecte aquest punt, porque som mes partidaris de donar á nostres favoreixedors agradables sorpresas, que no pas de ferlos un capítol de promesas. Los elements ab que la Redacció compta, ja anirán veyentse y estém segurs de que se sabrán apreciar en son just valor.

Los joves que senten amor per las lletras patrias, y que comensan sa carrera literaria probant de publicar los primers fruyts de son ingeni, trobarán en LO TEATRO REGIONAL la mes fraternal acullida y nostre consell de bon amich los alentará pera que arribin á perfeccionarse en sos treballs que acceptarém sían en vers ó en prosa, y ab preferència si domina en ells la nota humorística de bona lley. En la correspondencia se contestará setmanalment á tots eixos col·laboradors, com també á tots los aficionats á cavilacions á qual fi la darrera secció del periódich será la *Secció de Enigmas*.

La *Secció de Novas*, donará quantas noticias poguém referent á la índole de LO TEATRO RE-

GIONAL y totas aquellas que puguin ser de interès als seus abonats y del públich especial que 'ns llegeix.

Dos interessants innovacions introduhirém en lo setmanari. Consisteix la primera en publicar cada quinzena un estat de totas las obras catalanas posadas en escena á las ciutats y vilas del Principat; pera lo bon desempenyo d' esta obligació tením ja corresponsals en algunas localitats, mes pera inaugurar aquest servey, no esperarém á tenirlo del tot organísat, puig que son funcionament perfecte requereix temps y feyna llarga.

Tals estats serán la demostració mes evident de la vida esplendorosa que nostre teatro regional disfruta. L' altra novetat será de utilitat directa dels actors y artistas de teatro y consistirá en que nostra Administració pendrá nota y farà públich en lloch exprés del periódich, de las localitats hont faltin companyias d' actors y damas y posará en relació mútua á las parts interessadas pera que arribin á contractar.

Tot lo que duhém dit, formarà en conjunt lo text de LO TEATRO REGIONAL.

A més, regalarém á nostres abonats y constants faxoreixedors, com á FOLLETINS y en full separat, obras de lo mes granat dels autors dramátichs catalans, totas ellas representadas ab éxit y reunint la condició de ser inéditas.

La que hem escullit no reparant en sacrificis pera obtenir publicar la primera edició, es lo drama *L' agulla*, del inolvidable mestre en Gay Saber, lo fecundo autor D. Francesch Pelay Briz, estrenada ab extraordinari aplauso aquesta mateixa temporada teatral.

D' aquesta manera los coleccionistas podrán trobarse poch á poch, ab una escullida biblioteca dramática catalana.

Cada número de LO TEATRO REGIONAL, anirá ab cubertas de color y en ellas los senyors anunciants trobarán espays pera la oferta dels articles de sa producció; donada la molta circulació de nostre setmanari, sa venda pública en los teatros, l' envió que fem d' ell á las mes importants societats de cada vila catalana y lo molt que es apreciat en totas las *Reunions particulars* de Barcelona lo nom de LO TEATRO REGIONAL, hont se espera ab interès nostra surtida, tot contribuirá á que los anuncis sían llegits y també guardadas las cubertas anunciadoras, per los regalos que oferirém al públich.

Y prou de esplicar nostres propòsits.

Ara los lectors poden anar judicant per la práctica si sabém cumplir las promesas.

Nostra presentació, está ja feta.

LA REDACCIÓ.

COSAS EXTRANYAS

Molt temps feya tenia intencions de escriure un article, ó lo que fos, intentant demostrar que dintre 'l número de cosas estranyas, verdaderas anomalías que s' oposan al pas del progrés, del bon gust y fins del sentit comú respecte al art musical religiós, hi ha la prohibició de que en la iglesia no hi puguin pendre part las senyoras en la execució de las obras de compromés empenyo. Y aquesta cosa estranya, aquesta anomalia, se feu patenta, se manifestá ab totas sas lògicas é immediatas conseqüències, lo dia 23 de Novembre del any passat, dia de Santa Cecilia, ab motiu de executar l' Orfeón de dita santa, baix la direcció de la reputada professora d' armonium D.ª Concepció Ginot, en la magnífica iglesia del Hospital Militar, la solemne missa del mestre Candi. No es aquesta la propia ocasió de parlar del mérit artístich de la obra del organista de Sant Jaume d' aquesta ciutat, no; extemporáneas y fora de lloch resultarian nostras humils indicacions, mes sí prometém que si algún dia se fa sentir en públich, ocupárnosen ab la detenció y extensió que mereixen sas qualitats. Sa perfecta execució nos ompli l' ànima de pena. Sentint lo inspiradíssim «*Laudamus te*» cantat ab tot lo sentiment d' un cor d' artista, per la senyoreta Sarriera (si no estém equivocats) nostra imaginació volaba inconscientment, per los *chors* de las iglesias buscanthi algú, qui empapat de la sabó mística de aquella inspirada melodia dongués la igual, la parescuda interpretació que hi doná la citada senyoreta á aquella bellíssima página de música religiosa. Y la veritat; de nostras investigacions sols ne sortía la pena y 'l condol. Y ¿per qué no 's pot quan obras de importancia han d' executarse fer que prenguin part senyoras en la interpretació de l' obra musical? Disposicions del Sínodo ho prohibeixen terminantment. Molt respectém las decisions sinodals per ser ellas fruyt nascut de autoritat soberana dintre la iglesia; pero aquest mateix respecte, aquesta mateixa sumissió incondicional que doném á sas disposicions, nos fa dir que están mancadas de forsa históricament consideradas y que ofereixen un gran inconvenient á aquell que se las mira baix lo punt de vista artístich-musical.

Aquets dos extréms intentarém demostrar en la exposició y consideracions que segueixen.

Los primers passos de nostra música dramática tingueren lloch dintre la iglesia hont s' hi desarrollavan assumptos arrancats de la Biblia ab tota sa veritat histórica unas vegadas y altres presentant los més sublimes actes de nostra epopeya cristiana. No diré si era ó no religiosa la música que s' hi cantava: no es aquesta ma intenció. Pero sí diré que donant ja per cert, com ho es, que en los primers sigles de nostra era cristiana s' efectuava dintre la esglesia la representació de dramas litúrgichs, preguntaré ja que la curiositat me porta á aquest terren: ¿eran homens tant sols los que 'ls representavan? ¿En la representació no hi prenián part las donas?

Altres respondrán per mí.

Per ara sígam permés dir que anyoro sentir, dintre la esglesia, aquestas inspiradas obras musicals que á

mes de portar en sas notas, en sas melodías, encarnada tota la fé, tots los sentiments de una ànima cristiana, nos fa que l' esperit portat en álas de la inspiració mística y acompanyada d' execució perfecta y sentida, deixa per complert las pesantas y fangosas vestimentas d' aquest mon per remontarse á regions hont tant sols la bellesa hi regna y 'l reculliment hi te posada.

¿Acás hi pot haver qui cregui que la veu del cantre, que la major part de vegadas es veu de boca plena, es la més indicada per las funcions religiosas, síguin ó no solemnes?

Los cants religiosos mes inspirats son los himnes de Sant Gregori y Sant Ambrós, per la magestuositat de son ritme y la sublimitat de sa forma melódica; pero son sublimes y magestuosos quan los cantan chors nutrits de bonas veus y ab una precisió que es impossible demanar aquí en aquesta terra, que tant indiferenta es al art musical religiós.

Pero veig parlo com á músich y no es ocasió encara de posar al paper lo que com á tal he fet durant ma curta vida musical y lo que he vist feyan mos companys de glorias y fatigas, entre las negres parets de chors y orgas. Intentaré demostrar dintre 'l reduhit círcul de mos coneixements científichs-musicals, que tan sols pot ser filla la disposició objecte d' aquestas ratllas, ó de un excés de zel religiós, de un desconeixement histórich ó de haver format un mal concepte psicológich de las donas.

Dintre los autors mes renombrats y al mateix temps gens duplosos que han tractat teóricament la música religiosa desde sa creació hasta nostres días, es lo sabi escriptor francés que ab una erudició inmensa y ab sentiments nascuts al escalf de la verdadera fé cristiana, ha donat al mon profá la obra que s' ha fet indispensable á tot aquell que de música sagrada tractar vulgui.

En Félix Clement es l' autor.

La obra 's titula: *Historia general de la música religiosa*.

Buscaré allí hont tracta dels dramas litúrgichs en lo sigle xiii.

Lo nom es lo dia de sa celebració; se titula: *Pascua de Resurrecció*.

«A la entrada del chor, diu Mr. Clement, tres donas, cantant, se dirijeixen á la tomba. ¿Qui 'ns treurá la pedra que tapa la entrada del sepulcre?» Pregunfan al unísono.

«Es la primera vegada que veyém un paper confiat á las donas en una solemnitat com la que l' esglesia aquest dia celebra.»

Mr. Clement ho confesa que las donas en lo sigle xiii prenián part y part importantíssima en los dramas litúrgichs.

Y no es estrany.

ARMANDO DE LA FLORIDA

(Seguirá).

Dolora

I

Tres en un palco están: un matrimoni y un jove molt amich de la senyora.

Lo marit es molt vell... Un gran defecte
per una dona jove.

II

S' está representant un drama tràgich:
lo adulteri es en ell la causa tota.

Lo jove al bon marit ben clar li explica
l' argument de l' obra.

III

Mes, ell de cap manera enten la trama,
y sa muller al véurel tant tanoca,
diu aixís al amich á cau d' orella:

—No veus que no ho enten, que no 'n tens proba?—

IGNASI IGLESÍAS.

Teatro Catalá

Lo dilluns passat s' estrená en lo Teatro Rómea, en la funció á benefici del administrador del teatro senyor Franqueza, la joguina en un acte y en prosa *De tevas á mevas ó lo quarto dels mals endressos*, original de D. Conrat Roure. Lo públich estigué rient durant tota la pessa, que se sosté ab interés, lo qual es notable atinent á que no hi surt en ella cap senyora, sino únicament quatre actors.

Desempenyaren la obra 'ls senyors Capdevila, Soler, Santolaria y Oliva. A pesar de lo que agradá la joguina, se ressentía en la primera representació de falta d' ensaigs y ab aixó pot assegurar-se que agradará més encara en las successivas representacions.—B. S.

Teatros locals

PRINCIPAL

Sento moltíssim tenir que comensar la tasca que, contant ab la benevolencia dels lectors, comenso avuy en las columnas de LO TEATRO REGIONAL, dihent quatre paraulas en tó d' enfadat á la Junta del Hospital, propietaria del més vell de nostres colisseos.

Acaba los seus compromisos la companyia infantil dirigida per lo senyor Bosch, y quan totas las personas que posseheixen sols un poch de gust artístich se pensavan poder disfrutar de algún espectacle en lo que 's rendís cult al verdader art, y quan ja fins s' havia anunciat la vinguda del mestre Giró pera presentarnos un parell de óperas sevas, aquí desconegudas, á lo millor apareixen en las parets del Principal uns cartells en los que se 'ns feya saber que, durant la temporada de Carnaval, actuaría en aquella casa una companyia inglesa de pantomima. Primer criaturas que ab un instint dramátich digne de millors obras, posan en escena totas las sarsueletas de *baratillo* mes en boga; are una companyia pantomímica... ¿ahont anirém á parar?

D' aixó á convertir la platea de aquest teatro en una pista de Circo Equèstre, no hi ha mes que un pas.

Lo Teatro Principal, me sembla á mí, te una historia artística massa brillant perque 's donguin en ell aquest género d' espectacles. Aquell escenari per lo qual han desfilat los primers cantants del mon y los actors mes eminents, se fa acreedor á algo més sério.

Sort que, segons se diu, en la primavera próxima tindré a la Duse entre nosaltres.

¡Deu y algun empresari de bon gust ho fassin!

LICEO

Lo Gran Teatro s' ha decidit també per las piruetas. Las produccions dels grans mestres han sigut enmagatzemadas pera fer lloch al ball de gran espectacle *Excelsior*, que s' estrená lo dissapte de la setmana anterior.

Hi havia curiositat pera véure com lo presentaría la empresa del Liceo, després de haverse estrenat aquest mateix ball á Novetats ab verdader luxu.

En general, l' espectacle agradá; alguns ballables produhien bon efecte, en particular lo del quadre penúltim que representa las nacions y que fou molt aplaudit. Lo cos coreográtich se portá be durant tota la representació, distingintse singularment las bailarinas senyoretas Franceschina y Ortega, que obtingueren una ovació en lo segon acte.

La llum eléctrica produhí excelent efecte; pero es tant lo que s' ha prodigat, que en determinats moments es precis apartar la vista del escenari: alló es un desvassall de llum.

Los trajes, sensè ser cosa del altre mon, son vistosos y de bon gust; are en quan á las decoracions... *non ragionar di lor*. Be es veritat que la Empresa ha anunciat que havia sigut víctima de un engany per part del escenógrafo Rovescali de Milán; pero tot aixó s' ho haguera ben pogut estalviar fent pintar aquí lo decorat, que bons pintors tenim, y aixís lo públich que assistí al estreno del *Excelsior*, no haguera experimentat una mala impressió que podria ser funesta per los interessos del Liceo.

CIRCO

Un' altra companyia de sarsuela s' ha emprés aquest teatro, posant en escena obras del repertori antich. *Jugar con fuego*, *El diablo en el poder*, *El juramento*, han valgut molts aplausos als seus intérpretes. Los directores, senyors Ruiz Madrid y Zabala y las demás parts de la companyia, la senyora Ferrer y los senyors Pellicer, Ricós y Vives, son molt aplaudits.

La orquesta dirigida per lo mestre senyor Rius, molt bé.

ROMEA

La novicia, diálech de D. Federich Soler, obtingué molt bon éxit; apareixém massa tart pera parlarne ab la deguda extensió. S' estrená dilluns passat en la funció á benefici de D. Ramón Franqueza, administrador de aquest teatro, la comedia en un acte original de D. Conrat Roure, *De tevas á mevas ó lo quarto dels mals endressos*, qual judici crítich publicuém en son lloch corresponent.

Además, en lo mateix día, lo senyor Riutort representá lo drama d' espectacle *El terremoto de la Martínica*, obtenint hi grans aplausos.

Próximament se posará en escena la tragedia *Hydro*

Mel, original de D. Ernest Soler de las Casas, de la que 'ns ocuparém extensament.

TÍVOLI

Ha tornat á ressucitarse en aquest teatre, la conegudíssima revista *El país de la olla*, si bé are 's representa corretjada y aumentada. Son autor, lo senyor Coll y Britapaja, ha agafat los aconteixements mes notables que han tingut lloch últimament y ab ell ha refundit la obra que resulta bastant entretinguda. Prenen part en la representació de aquest espectacle una numerosa comparsa, una banda femenina de cornetas, cos de ball, etc. Ademés lo senyor Urgellés ha pintat quatre decoracions que produheixen excellent efecte y que representan lo camp de las maniobras de Calaf, las inundacions de Consuegra, lo descarrilament de Quintanilleja y una plassa de Madrid.

Ab tots aqueixos alicients los aficionats á tal género d' espectacles están de enhorabona.

NOVETATS

En espera del drama d' espectacle *La sirena*, del celebrat novelista D. Joseph Pin y Soler, que la empressa vé anunciant desde molt temps, se van posant en escena los més aplaudits melodramas arreglats al castellá.

Lo drama del senyor Pin es esperat ab impaciencia.

ELDORADO

Després de la efímera resurrecció de *El Joven Telémaco*, s' ha estrenat lo melodrama cómic-líric en dos actes *El fantasma de los aires*, inspirat en una obra de Juli Verne; los autors son los senyors Ruesga, Lastra Prieto, de la lletra y lo mestre Chapí de la música. La obra en sí té poch interés y á no ser per la música que conté trossos inspirats y las decoracions degudas al escenógrafo senyor Amali Fernández, que son de bon efecte, *El fantasma de los aires* no se sostindria pas gayre temps en lo cartell. Lo día del estreno lo públich demaná la repeticó de varios números de música, especialment lo dúo corejat del primer acte, qu' es sumament inspirat.

En la interpretació s' hi distingeixen la senyoreta Pastor y los senyors Cerbón y Palmada, que fan gala de la seva vis cómica.

Lo dissapte passat se doná lo benefici del Sr. Mesejo, vejentse per aquest motiu lo teatre molt concorregut. A mes de la ja citada obra *El fantasma de los aires*, se posá en escena *Un capitan de lanceros* y lo saynete *Novillos en Polvoranca ó las hijas de Paco Ternero*, de D. Ricardo de la Vega, música del mestre Barbieri. En aquesta obra lo senyor Mesejo hi estigué inimitable en son paper de *Paco Ternero*, per ser dels que més s' adaptan al seu temperament.

Pera ahir, divendres, estava anunciat lo benefici de la triple cómica senyoreta Pastor.

CALVO-VICO

Continúa actuant en aquest teatre la companyia que dirigeix lo primer actor senyor Arolas.

Las funcions que dona 'ls diumenges se veuen sumament concorregudas per numeros públich entusiasta del género melodramátich.—LABRUGERA.

A tu

Encar que mar y terra nos separi
y que guardi de tú sols lo recort,
per tot arreu te veig y tinch ta imatge
tancada dins mon cor.

Si en florit camp lo vent l' herba acaricia
y humil s' inclina aqueixa baix son pes,
ab alegría l' acullesch y penso

«Aquest es lo seu bes.»

Si veig en fosca nit brillá una estrella
que sobressurt per sa claró radiant,
m' hi fixo ab goig é interiorment esclamo

«Ella m' está mirant.»

Si miro una corrent que serpenteja
entre la qual tranquila l' herba jeu,
crech sentir lo meu nom en son murmuri
y dich: «La seva veu.»

Y si ab precipitat compás s' agita,
al recordarte may mon pobre cor,
ja 'm crech felís y esclamo ab gelosia:

«Aquest es son amor.»

JULI GAY.

Societats recreativas

Lope de Vega.—La última funció donada en aquesta important Societat, sigué á benefici de la molt aplaudida Srta. Victorina Vila, que tingué ocasió de apreciar las moltas simpatías ab que conta, vejentse la funció favorescuda per numerosa concurrencia y recullint la beneficiada molts aplausos y abundants regalos.

Quatre foren las produccions que se posaren en escena: *Un gatito de Madrid*, *Viva mi niña*, *El gorro frigio* y un estreno ab lo títol de *Victorina*, que ni de bilingüe pot calificarse, ja que si be los personatges parlan catalá, escepte un d' ells que ho fá en castellá, nos motiva lo dupte lo ser castellana la lletra aplicada als números de música, sense motiu que ho justifiqui. D' aquesta, lo mes recomenable es un motiu de vals bastant inspirat.

En todas las obras la Srta. Victorina treballá ab voluntat presentant infinitat de tipos de una manera incansable. La secundaren, essent aplaudits, los senyors Sanz, E. y J. Sanchez, Mercader y Olivé.

Reunió Familiar de Hostafranchs.—Diumenge 24 del passat se posá en escena la divertida pessa *Cura de moro*, baix la acertada direcció del Sr. Riu, acompanyantlo en lo desempenyo la Srta. Balestroni, senyors Gelabert, Mercadé, Llopart y Castellví.

Lo ilusionista D. Lluís d' Hary, va presentar variats y sorprenents treballs de metamorfosis á la vista, predicció del pensament, maravellas de la habilitat, etc., etc., essent molt aplaudit per la rapidés, soltura y netedat ab que ho presenta.

Terminá tan agradable vetllada ab una bona representació de la bonica pessa *Tal hi va que no s' ho creu*, acertadament desempenyada per tots los que hi prengueren part.

Clarís.—Un verdader aconteixement sigué la funció donada lo 24 del passat, en la Societat de aquest nom.

Batalla de Reynas, "sigué la obra que 's posá en escena y era ab tant desitj esperada, que molt abans de comensar la representació se feya impossible trovar lloch en lo local per l' excés de concurrència.

No 's defraudaren los desitjos de tothom, de que s' anava á presenciar una notable representació de tant important drama.

Pocas vegadas pot véuerers entre aficionats tanta seguretat en l' estudi de sos respectius personatges, ni ajust tan agradable com lo de aquest dia.

Ajuntis además, bona presentació de escena y de vestuari y poch mes nos caldrá afegir, per demostrar com hem dit que la representació siguió notable.

No podém fer distincions en quant á la interpretació, donchs tots quants hi prenguéren part se portaren be, tant las Sras. Ugas y Boix, com los Srs. Bars, Molist, Boada, Torrus, Parés, Martorell y lo Sr. E. Bobé, baix quin cárrech estigué la acertada direcció.

La Sardana.—Lo mateix dia que l' anterior, al vespre, se posá en escena en aquesta numerosa Societat, la preciosa comedia en tres actes *Las pubillas y 'ls hereus*.

Fou aplaudit lo desempenyo y estigué á cárrech de las Srtas. Casas y Varela y dels Srs. Cofau, Costa, Vila, Monjunell, Gispert, Piqué y Freixas.

Terminá la vetlla ab un escullit ball de Societat.

Guerrerets.—Diumenge últim per la tarde se vegéren favorecuts per numerosa y elegant concurrència.

Posaren en escena *Los Valientes*, en la que ne sortiren ayrosos quants hi prenguéren part.

Obtingué molt acertat desempenyo la sarsuela *Los Zangolotinos*, caracterisant be los personatges la senyora Cau y los Srs. Torruella, Juez y Mercadé, y essent objecte de alabansa la Srta. Vila, que digué be y cantá ab afinació la seva part.

Després se obsequiá á las senyoretas ab un animat ball de Societat.

Luz del Porvenir.—Diumenge al vespre y favorecuts per numerosa concurrència, se doná una representació del drama *Vida alegre y muerte triste* baix la direcció del Sr. Deu, secundantlo en lo desempenyo, que siguió bó, las Sras. Alentorn, Castelló y Zamorano, junt ab los Srs. Crespo, Fages, Gómez, Castelló, Roca, Lluch y Sierra.

Lo Sr. Deu fou molt aplaudit per la bona direcció y la interpretació del personatge Ricardo.

Se representá després *Los martes de las de Gómez*, que si be s' hi vegé bona voluntat per quants hi prenían part, se hi notá la falta d' ensaigs.

Cupido.—Diumenge al vespre distingida y numerosa concurrència assistí al local de aquesta important Societat.

Se posaren en escena las pessas catalanas *¡Sense argument!* y *L' amor es cego*, distingintsi ab aplauso la Srta. Virgili, los Srs. Virgili, Cosmo, Mas, Gratacós y Ollé.

La vetlla terminá ab ball de Societat com de costum.

La Catalana.—Diumenge per la nit se representaren la sarsuela *El Hombre es débil*, y la opereta bufa *I ferochi romani* quin desempenyo siguió molt ajustat.

Se ha posat en estudi pera representar en una de

las funcions próximas la bonica comedia catalana *L' apotecari de Olot*.

Antichs Guerrers.—Aquesta important Societat que te un local espayós y acertadament decorat, en la funció de dimars al vespre se vegé sumament concoreguda.

Las obras que se posaren en escena foren duas comedias en un acte *Doce retratos seis reales* y *Mil duros y mi mujer*, que obtinguéren bon desempenyo y per lo tant nos creyém en lo deber de citar los noms de la Sra. Cau, Srta. Palá, Srs. Vilaplana, Planas, Mirabent, Fuster y Usall á quin cárrech estiguéren los principals personatges.—J. XIMENO.

¡Pobre criatura!

S' espanta per que es molt jove
y á mí 'm veu blanch de cabell;
está boja, enamorada
de un servidor de vostés,
y 'm diu sempre:—No m' olvidis,
que t' estimo ja ho sabs be;
si avuy no podém casarnós
crech que may nos casarem.—
Y jo li contesto:—Tonta,
no hi fa res, t' esperaré,
no es natural qu' ho fem are,
quant tinguis cinch anyets mes....
m' avisas, farém los tractes
y allavors... (ja 'n parlarém.)

MAYET.

Nostres corresponsals

Montroig, 4 de Febrer.

Senyor Director de LO TEATRO REGIONAL.

Lo dia 31 del passat Janer, va inagurar sa temporada lo treatro de la vila de Montroig (Tarragona). Se posá en escena la comedia *L' amor es cego*, essent desempenyada ab bastant gust per la Sra. Martínez y 'ls senyors Roig, Pellicer y Aragonés. Lo drama *El Vengador*, figurava en la segona part del programa, en qual desempenyo, lo mateix la referida senyora Martínez, com los senyors Sans, Cabre y Val Pedro, foren aplaudits diferents vegadas. Pera fi de festa se representá la pessa *Qui no te pa.....*, que fou del agrado del públich.

Pera la diada de Sant Joseph, se prepara en dit teatro una bonica y escullida funció, formant part del programa, la tragedia original del Excm. Sr. D. Víctor Balaguer, *Las Esposallas de la Morta*, y á fi de presentarlo como requereix, se pintarà una nova decoració.

Ja procuraré tenir al corrent de las funcions teatrals que s' efectuhin en aquesta vila, als lectors d' aqueix setmanari.

Disposi de son s. s.,

LO CORRESPONSAL.

Sant Andreu de Palomar, 3 Febrer 1892.

Senyor Director de LO TEATRO REGIONAL.

Molt senyor meu: Tres han sigut los estrenos de obras catalanas verificats en pochos días.

En lo Teatro Públich tingué lloch, diumenge últim, l'estreno de un monólech titolat *Lo Aucellaire* original de D. Ignasi Iglesias. Resultá ser un bonich idili, rebut ab aplauso, essent cridat l'autor junt ab lo senyor Perelló que siguié qui desempenyá lo personatge.

Dilluns al vespre en lo *Casino Andresense*, á mes de la representació de tres sarsuelas castellanas que obtingueren bon desempenyo, se estrená una comedia en un acte y en prosa, original del jove escriptor, don Angel Salabert, titulada: *Tot per ella*, en la que l'autor nos mostrá que te envejables condicions pera lo cultiu de la alta comedia. Lo públich en justa recompensa, lo cridá repetidas voltas al palco prosceni entre ruidosos aplaudiments.

En dita producció feren gala de son talent, la senyoreta Castillo, senyors Sirvent (M.) Sirvent (A.) Mayol y Cantó.

Debem fer especial menció del senyor Sirvent (M.) per lo be que caracteriza 'ls tipos, brodantlos ab detalls, propis sols de actors consumats.

Y finalment en lo casino *El Progreso* tingué lloch, també dilluns per la nit, una escullida funció en la que, además de una bona representació de *Lo Ferrer de Tall*, se estrená un joguet cómich, de costums locals, ab lo nom de *La Misa de dotze*, original del senyor Iglesias.

L'exit siguié bó, demanant la concurrencia, al autor, repetidas vegadas. Sobressortiren en lo desempenyo los senyors Muns, Quintana y Viñas. De las senyoras que hi prengueren part, no 'n parlem perque no estigueren be y perjudicaren lo conjunt.

PLANAS.

Teatro castellá

Echegaray está escribint un drama de la escola del célebre escriptor noruech Ibsen. No tindrà, segons diuen, los atreviments de llenguatge ni de recursos escénichs del dramaturg de moda en l'extranger; pero está inspirat en *Les Revenants* y fins sembla que hi han frases del drama escandinavo. Lo senyor Echegaray titula la seva obra *El hijo de D. Juan* y será representat per la companyia dels senyors Ricardo Calvo y Donato Gimenez.—M.

Teatro extranjer

Quan veurá la llum lo present número, s'haurá ja estrenat en lo teatro del Gimnás de Paris una obra de Alfons Daudet y Lleó Hennequin que porta per títol *Menteuse*, de la que s'han fet grans elogis per part de las personas que han assistit als ensajos.

Los temors que s'abrigavan respecte á la representació en lo teatro de la Moneda de Bruselas, del drama *Thermidor*, de Sardou, s'han desvanescut. Lo públich permanesqué tranquil durant lo trascurs de la obra, y bon número de alusions polítiques que á

Paris produhíren tant escándol, á Bruselas han passat desaperebudas. Lo principal intérprete del drama, M. Coquelin, fou aplaudit ab entussiasme.—M.

En lo teatro Imperial de Viena s'estrenará próximament una nova ópera en tres actes y quatre quadros del celebrat compositor francès M. J. Massanet, basada en l'argument del *Werther*.

Novas

En la Exposició internacional artística que s'celebrará próximament á Viena, hi concurriran ab sas obras gran número de autors dramátichs y los actors més notables de totas las nacions, los que representarán las produccions genials de sos respectius paissos. Los actors espanyols hi estarán representats per don Antoni Vico, que posará en escena alguns dramas del teatro clássich castellá.

Nosaltres sabém per bon conducte que s'treballa ab empenyo pera que la literatura dramática catalana estiga allí dignament representada.

Cetebrarém de tot cor que aixís siga per honra de las lletras catalanas.

Ab lo títol de *La primera nit*, lo popular escriptor C. Gumá, te acabada una sarsuela en un acte, música del mestre Gimenez, que s'estrenará en lo teatro de Novetats lo dia del benefici del actor D. Frederich Fuentes.

Pendrán part en aquesta obra, además del citat senyor Fuentes, la senyoreta Roca y los senyors Goula, Pigrau y Oliva.

Altra sarsuela en un acte que porta per títol «...cuen habas» han escrit dos aplaudits autors de aquesta ciutat, havent sigut confiada la música als senyors Serra y Armengol.

Se troba ja completament restablert lo primer actor y director senyor Tutau, haventse tornat á encarregar de la direcció escénica del teatro de Novetats.

Ho celebrém de totas veras.

En lo Centre dels Católichs de Santa Coloma de Farnés, se posáren en escena lo diumenge passat las comedias catalanas *L'afaita clatells*, *Lo promés de la Sila*, y *Lo mestre de Minyons*.

La important societat humorística *Niu Guerrer*, está ja organisant los treballs pera fer sortir en un dels días del próxim Carnaval, una cabalgata ampliant l'assumpto que servi de tema á la de l'any passat y que per la contrarietat del temps no pogué ser apreciada com se mereixia.

Aixís mateix una comissió de la popular Societat de Gracia *La Banya*, está fent preparatius pera organisar

altra cabalgata simulant l'arribada de Carnestoltes y que s'efectuarà lo dia del dijous gras á las vuyt del vespre.

La nova Junta de la Societat *Cupido*, segons las eleccions verificadas lo dia 28 del passat, ha quedat constituïda en la següent forma:

Joseph Botey, President; Ricardo Mas, Vis-president; Joan Molas, Tresorer; Ricardo Casadesús, Contador; Antón Astop, Secretari; Antón Ollé, Vis-secretari; Vidal, Gratacós, Gimenez, Cosmo, Jou, Subirá, Vocals.

La distingida Societat Tertulia Catalanista que actúa los dijous en lo Teatro Romea, vegé la última de sas funcions sumament concorreguda, posantse en escena la divertida comedia *Lo Sant Cristó Gros* y lo quadro dramátich *La Novicia*.

Lo dimars vinent, dia 8, tindrà lloch en lo teatro de Novetats lo benefici de la actriu D.ª Carme Parreño, posantse en escena la comedia en tres actes de don Antón Ferrer y Codina, *África* y la en dos actes *La malvasia de Sitjes*.

Dadas las simpatías de que gosa la beneficiada, es de esperar que 'l teatro 's veurá concorregut.

De totas las obras, catalanas ó nó, mes referents á cosas y assumptos de nostra Catalunya que sos autors vulgan enviarne dos exemplars, la REDACCIÓ donará son leal judici crítich sobre las mateixas.

Si las obras son musicals també donarém nostra opinió, puig compta LO TEATRO REGIONAL, ab personal idóneo pera parlar d'ellas.

Enigmas

XARADA

Tres total del pot aquet
son mes dolsos que la dos
y 'ls veném á un preu molt hu
á tres llamínens senyors.

HOSTA FRANQUÍ.

CONVERSA

- ¡Ola Callís! ¿que ha vist en Navarro?
—¿Lo Taberner?
—Sí.
—Pero si es á fora.
—¿Ahont es?
—Pero, home de Deu, si tots dos ho havém dit.

C. T.

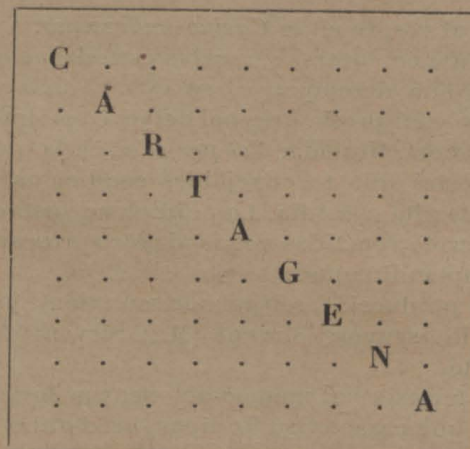
PÉRDUA

Desde 'l carrer del dos fins á la plassa de Sant Felip tres quart va pérdrés una troca de dos primera. Cinch,

qui la presenti *quinta* la senyora *quarta-hu* carrer de la total núm. 34 se li darà... las gracias.

CELESTÍ TORRENTS.

CUADRAT

Sustituir los punts ab lletras de modo que llegit horizontalment dongui cada ratlla un nom de poblacions espanyolas.

CARLOS MARTÍ.

TRENCA-CLOSCAS

Formar lo titol de una sarsuela catalana.

ANCORA.

GEROGLIFICH

×	D d
s o l	D N
t i i	t a a

J. M. R.

(Las soluciones en lo próxim número).

Tots los senyors que 'ns remeten solucions tindrán opció á premis que s'anunciarán próximament.

Correspondencia

Juli Gay: Arrivá y moldre; gracias per sa oferta.—Carlos Martí: aprofitaré un trenca-closcas y un quadrat.—Mayet: gracias per la seva decisió, segueixi enviant, avuy ja hi vá. Dels originals no 'n sabém res.—Enrich Petit: lo de vosté no vá.—Pio Nano: trevalli mes.—Ancora: queda servit.—Toni: practiqui mes.—J. M. R.: lo sonet no serveix, del demés se aprofitará alguna cosa.—J. Gumersindo: no pot ser.—Hostafranquí: moltes gracias, aprofitaré bastant.—Celestí Torrents: serviré algo de lo rebut.—Manuel Ferrer: arreglat anirá, vosté té disposició, envihi mes.—Cristófol Titella: no val la pena.—Joseph M. Feliu: gracias.—J. T. R.: No va prou be, veurém en altre cosa.—Francesch Torres: gracias per la bona intenció, envihi altre treball.

La Catalana.—Imp. de J. Puigventós, Dormitori de St. Francesch, 5